

Posudek na bakalářskou práci Pavlína Suché *Rodina v současné společnosti*

Práce se zabývá v dnešní době dosti často diskutovaným tématem. V teoretické části demonstruje autorka proměny rodiny v české společnosti od 19. století, přičemž se zaměřuje zvláště na poslední dvě desetiletí. Zde rozebírá takové jevy, jako je pokles počtu dětí v rodině, klesající sňatečnost, nesezdaná soužití, rozvodovost, dvoukariérové manželství, fenomén singl apod.

Na práci je patrné silné zaujetí autorky daným tématem. Avšak možná právě proto autorka zapomíná, že bakalářská práce není literární esej, ale odborná práce, která by se měla snažit o jistou objektivitu. Proto zde působí dosti zvláště, když hned v úvodu „varuje“, před svou *předpojatostí a pesimistickým náhledem na problematiku, z důvodu, že pocházím z rozvedené rodiny mohou být některé mé názory a vysvětlení určitých jevů zkreslené a silně subjektivní.* (s. 7). Do textu podloženého poměrně dobře volenou odbornou literaturou autorka vsunuje hojně své názory, což by jistě bylo v pořádku, kdyby tyto názory nebyly často tak emocionálně zabarvené a hlavně příliš rezolutní (viz např. *Tradiční rodina zanikla, Velká většina mužů umí vařit a obhospodařit domácnost* atd.).

V teoretické části práce, zvláště v kapitole, která se snaží demonstrovat historický vývoj rodiny, podává autorka své výklady dosti zmatečně. Vkládá do vět různé vsuvky, takže text je nepřehledný. Hovoří např. o 16. století a vzápětí přeskočí do 2. pol. 20. století. Stylistická neobratnost vede i ke kuriózním sdělením. Viz např. *“Pokrok společnosti a pokrok rodiny nelze od sebe oddělovat.” říká Encyklopedie moderní ženy (1964) v kontextu myšlenky, že dnešní společnost se již nemůže navrátit k původní promiskuitě, stejně jako se nemůžeme vrátit ke společnosti, která není digitalizovaná jako ta dnešní.* (s. 9).

Jako cíl svého výzkumu prezentovaného v praktické části si autorka stanovila zjistit názory respondentů různého věku a pohlaví na rodinu, především na instituci manželství, rozvodovost, roli muže a ženy v rodině, porodnost atd. a porovnat je se statistickými údaji a názory uvedenými v teoretické části. A v tom je právě základní problém autorčina přístupu. Autorka měla na základě teoretických poznatků stanovit hypotézy a ty pak teprve svým výzkumem buď potvrdit, nebo vyvrátit, i když samozřejmě s vědomím, že vzhledem k malému vzorku jsou výsledky velmi relativní. Stejná situace je i při porovnávání názorů skupin různě starých respondentů.

Práce je zjevně psána ve velkém spěchu. To se projevuje jak v teoretické části, zvláště v její stylistické úrovni, tak i v části praktické, která je viditelně nedomyšlená a nedotažená. Závažné nedostatky jsou i co se týče formální stránky práce (zarovnání textu, citace literatury atd.).

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji předběžnou klasifikaci *dobře*. Závisí na obhajobě práce, zda autorka bude schopna tuto známku obhájit.

Doc. PhDr. Miroslava Váňová, CSc.

